

Karnival Føroyar 87

Í dagnum 18. - 23. august 87 varð skipað fyri stórum tiltaki í Havn, undir heitinum »Føroyar 87«. Aðrenn hetta tiltak byrjaði, varð sendur út í øll hús ein litil bóklingur, har millum annað skráin fyri tiltakinum varð lýst. Her var tað serliga **leygardagurin 22. august** eg legði til merkis. Tað skuldi vera tann stóri **barna- og familjudagurin**, við barnakarnivali og øðrum. Tiltakið skuldi byrja á Vaglinum kl. 12, tó skuldi til-meldast frá kl. 11. Har skuldi vera tónleikur við Tórshavnar kommuniskúla Musik band, síðani skuldu øll ganga niðan í Gundadal, har børnini fingi ókeypis pylsur og sodavatn, og annars var

tað her at alt skuldi ganga fyri seg við undirhaldi, »familjushow« og annað.

Hetta kundi verðið tann »stóri« dagurin hjá børnunum og eg var ein av teimum mongu, ið saman við børnunum gleddi meg til henda dag, tí hetta var jú fyrst og fremst dagurin hjá børnunum. Tey skuldu latast í karnivalsbúna, málást ella hava skort. Vit hugnaðu okkum eisini við at gera børnini klár tað mesta av fyrrapartinum. Tá hetta var liðugt, var bert eftir at melda til. Vit fóru oman á Vaglið kl. 11. Men hvat? Har var eingin við Kunningarstovuna, ið visti nakað um karnivalið. Vit hugsaðu bara, at hetta var vanlig »føroysk presisheit« og biðaðu eina løtu,

men har kom eingin. So var bara at fara heim aftur, og oman aftur kl. 12. Tá matti í øllum førum okkur vera har, tá skuldi tað jú byrja!

Jú, kl. 12 kundu vit fara inn á Kunningarstovuna og fáa ein seðil at melda okkum til á. Tá vóru heilt nógv fólk komin oman á Vaglið.

Børnini biðaðu spent! Tey flestu ilatin vakrar karnivalsbúna, nú var bert eftir at byrja. Men hvat, har var eingin, ið visti nakað, øll stóðu bert og biðaðu eftir at onkur kom at siga hvat skuldi henta. Um eitt-tíðina, tá børnini vóru blivin kæld og móð av at biða, hendi okkurt uppi á Káta Horninum. Vit fóru niðan at

vita hvat tað mundi vera. Tá var tað Tórshavnar kommunuskúla Musik Band, ið spældi har uppi. Tað var sera hugnaligt at siggja og hoyra tey, tá kom eisini eitt sindur av livi í aftur børnini. Nú væntaðu vit at tað av røttum fór at byrja. Tá ið tey høvdu spælt og sungið eina løtu, byrjaði gongan niðan í Gundadal, við Tórshavnar kommunuskúla Musik Band á odda. Komin niðan í Gundadal gekk gongan inn á niðara vøll, har stórt tívili var. Her var tað at børnini skuldu fáa ókeypis sodavatn og pylsur og annars »familjushow« og annað skuldi vera.

Her var tað eisini tann stóri ruðuleikin varð. Fyri

at koma inn, skuldu øll, ið ikki vóru ilatin karnivalsbúna, gjalda fyri at koma inn, 60 kr. fyri vaksin og 20 kr. fyri børn, men tá vóru vit nokur, ið ikki vildu gjalda fyri at avlevera børnini til fyriskipararnar, hvørjir teir so vóru. Onnur vendu heim aftur. Tað stóð ongastaðni í lýsingini at gjaldast skuldi fyri at koma inn. Innkomin skuldu børnini fáa sodavatn og pylsur, so vit leitaðu eftir einum pylsuvogni. Hann var beint við inngongdina, men tey, sum arbeiddu har, vistu einki um nakrar ókeypis pylsur. Tey vistu ikki hvat tey skuldu gera, onnur fann seinni út av, at tað kundu vit fáa uttan fyri tívilið. Hetta mundi

koma væl við hjá mongum, tey vóru bæði kæld og svong.

Síðani væntaðu vit okkurt fór at henda, men har var onki. Børnini vóru vorðin móð, nógv tímdur ikki meira og fóru heim aftur. Um tey skuldu royna nakað av tí i tívilið hevði at bjóða uppá, skuldu tey eisini gjalda fyri hetta.

Hesin dagurin, sum kundi verðið ein sera hugnaligur dagur, bleiv sostatt eitt stórt vónbrot. Tí fari eg at heita á fyriskipararnar um at hugsa seg betur um næstu ferð.

Elin Lindenskov

Verið við til at bøta um umdømi føroyinga í útheiminum

Mangan hevur verið tikið til orða, at óneyðugt er at fara á fólkatingsval, av tí at tað ikki hevur so nógv við føroyingar og Føroyar at gera. Her verður sostatt spurnartekin sett við, um føroyingum nýtist umboð á danatingi. Men veruleikin í dag er, at vit eru ein partur av danska rikinum, og harvið hava

rætt til tvey umboð á fólkatingi og tað er av sonnum ikki líka mikið, hvørji hesi eru. Týðningarmikið er at fáa umboð hagar, sum á ein realistiskan hátt duga at for-handla við danir um mál, sum hava alstóran týðning fyri Føroyar og sum kunnu føra til størri búskaparligt frælsi. Enda-

málið er jú at gerast fíggjarliga óheft av dønnum.

Gjort okkum fyri skommum

Lita vit at teimum báðum flokkunum, sum seinasta valskeið høvdu umboð á fólkatingi, mega vit ásanna, at betur hevði

verið, um eingin sat har. Sambandsumboðið er sum vant orindadrangur hjá borgarliga donsku stjórnini. At arbeida fyri føroyskum áhugamálum er jú ikki politikkur sambandsflokksins. Helst vildu teir farið aftur til amtstøðuna.

Fólkaflokksumboðið gjørdi okkum so dyggiliga

fyri skommum, at ein hvør føroyingur, sum ynskir at fáa umdømi føroyinga aftur í rættlag, átti av øllum alvi at arbeitt fyri at tilíkt ikki hendir aftur. Í staðin fyri at bera fram føroysk áhugamál, sum t.d. undirgrundina, nýtti hann sess sín til at breiða sin fasistiska boðskap út til tað danska fólklið og at leggja ovurstórar byrðar á herðarnar hjá donsku skattgjaldarunum og harvið gera okkum so fyri skommum, at trupult verður at bøta umdømið aftur.

Teir veljarar, sum tí ynskja:

at »beina fyrir fasismuni á fólkatingi, eitt umboð, sum istaðin fyri at rópa upp um Afghanistan og Suður-afrika, røkir føroysk áhugamál, eitt umboð, sum vil virka fyri at undirgrundin kemur á føroyskar

hendur, við at samráðast við donsku stjórnina á ein realistiskan hátt, ein diplomat, sum hevur vilja og hegni til at arbeida fyri føroyskum víðurskiftum og sum víðurkennir, at eitt frælst fólk bert er til í eini frælsari tjóð.

Teir veljararnir eiga at fylkjast um einasta føroyska flokkin, sum lýkur hesar treytir: JAVNAÐ-ARFLOKKIN!!!

Við javnaðarkvøðu og áliti á, at Føroya fólk ynskir at bøta um ta skomm, sum sambands-umboðið og serliga fólkaflokksumboðið lögdu føroyingar undir.

Oyvindur